

„Но виновни ли сж тия сиромаси, че мислятъ тъй въз-
мазничката за поезията? Нашето мнѣние е, че тукъ сж ви-
новни знаменититѣ, и съ твърдѣ дълбоко значение за *българитѣ* въобще, обстоятелства на покойната „Свирка“. Днеш-
нитѣ обстоятелства сж, ако може са каза тъй — такива, щото
всичко, което кажемъ, или напишемъ, трѣбва да го кажемъ или
напишемъ подъ влиянието на общия вихъръ, който за злоща-
стие е обелъ, почти всичкитѣ ни дѣатели по литературата, и,
вмѣсто тѣ да владѣятъ обстоятелствата, тия обстоятелства ги
теглятъ за носж на кадѣто искать. Тѣзи черта са зима отъ
нашитѣ вѣстници едва ли не за вѣстникарска добродѣтель;
защото, казватъ тѣ, ако и мълкомъ, ний пишимъ подъ влия-
нието на чувството, а не на студения разсѣдѣкъ.

„Нъ тукъ ний са прострѣхми на дълго по тоя предмѣтъ.
Ний ще са повърнимъ нѣкога да поговоримъ за него, когато, ни
се удаде, приготвимъ единъ общъ преглѣдъ върху дѣятелността
на нашата вѣстникарска литература.

„Та въ такова положение, горе-доле, са намира нашата
литература, когато ние започваме „Мисль“. И ще сме сторили
много, ако можемъ и да само единъ потикъ къмъ по-добъръ
пѣтъ. Съзнаваме напълно, че ние, българитѣ, още нѣмаме свои,
у насъ си испечени мисли, които да развиваме и проповѣд-
ваме; но туй не ще каже, че трѣбва да се крие истината.
Това, което можемъ каза сами — ще го кажемъ; това пѣтъ,
което не можемъ каза сами, а го има казано въ чуждитѣ спи-
сатели — ще го кажемъ съ тѣхнитѣ думи. Намъ е цѣльта да
покажемъ на обществото (разбира са, до колкото ни позво-
ляватъ силитѣ) всичкото достойнство на изящнитѣ искусства въ
литературенъ смисль; та по кой начинъ ще става това — намъ
е безразлично. За оригиналность не претендираме, както и не-
можемъ, нито имаме право, още, да претендираме. Но при всичко
това, ако са случать и оригинални произвѣдения, „Мисль“ ще
ги приема въ страницитѣ си, като прави изборъ между тѣхъ.

„Истината — тѣзи, станала вече на мезе въ устата на
вся и вся, дума — нея ще проповѣдва „Мисль“, безъ да са
спира предъ каквито и да било препятствия“ (гледай брой 1).

219. Напрѣдѣкъ, вѣстникъ за наука и литература, а по-
диръ нѣколко броя политически и научно-литературенъ вѣст-